

Diženā laimes iecere

Elders Markuss B. Našs
no Septiņdesmitajiem

Tāpat kā zivij nepieciešams ūdens, jums nepieciešams evaņģēlijs un Svētā Gara klātbūtne, lai būtu patiesi, dziļi laimīgi.

Kad es biju diakons līdzīgi daudziem no jums, jaunie vīrieši, mēs ar tēvu kāpām augšup pa kalna upi, lai ķertu foreles. Kad mans tēvs vienoja ēsmu pie āķa manas makšķeres galā, viņš man teica, ka man vajadzēs iestiprināt āķi zivs mutē, kad tā centīsies paņemt ēsmu, vai arī tā tiks prom. Es nesapratu, ko nozīmē iestiprināt āķi, tādēļ viņš man paskaidroja, ka āķim jātiek cieši iestiprinātam zivs mutē, kad tā uzdursies uz ēsmas, lai tā nevarētu atsvabināties no āķa un ka āķis būs iestiprināts, ja es ātri pavilkšu atpakaļ makšķeri, kad zivs centīsies paņemt ēsmu. Tad nu es patiešām vēlējos noķert zivi, tādēļ es stāvēju uz tā kalna upes krasta kā uzvilka spole, katrs muskulis bija sasprindzināts, gaidot uz pamanāmām kustībām manas makšķeres galā, kas signalizētu, ka zivs cenšas paņemt ēsmu. Pēc dažām minūtēm es pamanīju kustību savas makšķeres galā, un vienā mirklī es rāvu atpakaļ makšķeri ar visu savu spēku, sagaidot lielu cīņu ar zivi. Man par pārsteigumu es skatījos kā nabaga forele — ar āķi, kas tagad bija stingri iestiprināts tās mutē — tika izsviesta no ūdens gaisā pāri manai galvai, un nosēdās uz zemes, noplunkšķot manā priekšā.

No šīs pieredzes man ir divi novērojumi. Pirmais — zivs ārpus ūdens ir nožēlojama. Lai gan tās žaunas, spuras un aste ūdenī darbojas ļoti labi, tam nav nozīmes uz zemes. Otrais — nelaimīgā zivs, ko es noķēru, tajā dienā gāja bojā, jo tā tika pievilta ar kaut ko ļoti bīstamu, pat liktenīgu — kā ar noderīgu, vai vismaz ar pietiekoši aizraujošu, lai attaisnotu tuvāku skatījumu un, iespējams — kumosīgu.

Mani dārgie Ārona priesterības brāļi, no šī var mācīties vairākas mācības. Pirmā — galvenais jūsu dzīves mērķis, kā mācīja Lehijs, ir „gūt prieku” (2. Nefīja 2:25). Lai gūtu prieku, jums vajag saprast, ka kā sava Debesu Tēva bērns jūs mantojāt dievišķas iezīmes un garīgas vajadzības — un tāpat kā zivij nepieciešams ūdens, jums nepieciešams evaņģēlijs un Svētā Gara klātbūtne, lai būtu patiesi, dziļi laimīgi.

Tādēļ, ka jūs esat Dieva ciltis (skat. Ap. d. 17:28), tas nav savienojami ar jūsu mūžīgo dabu — darīt nepareizi un justies labi. Tā nevar būt. Tā ir daļa no jūsu garīgā DNS, tēlaini runājot, un tas miers, prieks un laime būs jūsu vienīgi atkarībā no pakāpes, kā jūs dzīvojat pēc evaņģēlija.

Turpretim, atkarībā no tā, kā jūs izvēlaties nedzīvot pēc evaņģēlija, jūs būsiet nožēlojami kā zivs ārpus ūdens (Mosijas 4:30). Kā Alma paziņoja savam dēlam Koriantonam:

„Lūk, es saku tev, ka bezdievība nekad nav bijusi laime.

Un tad, mans dēls, visi cilvēki, kuri ir ... miesīgajā stāvoklī, ... pasaulē ir bez Dieva, un viņi ir gājuši pretēji Dieva dabai; tādēļ viņi ir tādā stāvoklī, kas ir pretējs laimes būtībai” (Almas 41:10–11).

Ievērojiet, ka būt „pasaulē bez Dieva” — citiem vārdiem, atteikties dzīvot pēc Viņa evaņģēlija un tādēļ nebūt ar Gara klātbūtni — nozīmē atrasties stāvoklī, kas ir pretējs laimes būtībai. Jēzus Kristus evaņģēlijs patiesībā ir — ievērojiet, ka tā ir vienskaitļa forma, tas nozīmē, ka *vienīgā* — diženā laimes iecere (Almas 42:8). Ja jūs izvēlaties jebkādu citu dzīves veidu vai mēģināt dzīvot tikai pēc evaņģēlija daļām, kas šķiet ērtas, šāda izvēle jums atņems pilno, starojošo prieku un laimi, kam jūs mūsu Debesu Tēvs un Viņa Dēls ir plānojis.

Tagad otrā mācība no manas makšķerēšanas pieredzes — tāpat kā zivij kalnu upē jābūt uzmanīgai no vilinājumiem, kas likti tās ceļā, lai izvairītos tikt izvilktai no ūdens, tāpat jums un man jābūt gudriem, lai izvairītos tikt izvilktiem no laimīgas, evaņģēlijā centrētas dzīves. Atcerieties, ka, kā novēroja Lehijs, velns tiecas, „lai visi cilvēki varētu būt nelaimīgi līdzīgi viņam pašam” un iegūst varu mūs saistīt, kad mēs iesaistāmies netīrās un ļaunās lietās (2. Nef. 2:27, 29). Tādēļ nepievilieties pat pagaršot necienīgas lietas, jo Sātans stāv gatavs iestiprināt āķi. Pastāv ļoti augsts risks, ka āķis iestiprināsies veikli un pēkšņi, kas lika senajam pravietim Moronijam — kurš patiesībā redzēja mūsu dienas (skat. Mormona 8:35) — trāpīgi brīdināt jūs un mani „... [nepieskarties] nedz ļaunai dāvanai, nedz nešķīstai lietai” (Moronija 10:30; pievienots slīpraksts). Daudz ļauna un nešķīsta pastāv mūzikā, internetā, filmās, žurnālos, alkoholā, narkotikās un tabakā. Nevienai ļaunai un nešķīstai lietai, mani jaunie draugi, pat nepieskarieties tai! Šādās lietās ir paslēpts āķis, kas iestiprinās veikli un daudz pēkšņāk, nekā jūs varat iedomāties — un tas var būt ārkārtīgi sāpīgs process, lai šo āķi izvilktu. Alma aprakstīja, ka viņam grēku nožēlošanas process bija „gandrīz līdz nāvei” (Mosijas 27:28); patiesi, viņš paziņoja, ka nevar būt nekā „tik skaudra un tik rūgta, kādas bija manas sāpes” (Almas 36:21).

Var būt, ka kādi no jums ir bijuši saistīti ar to, kas ir ļauns vai netīrs. Gūstiet cerību doktrinārā un vēsturiskā faktā, ka Almas ticība Tam Kungam vadīja viņu nožēlot grēkus, un kā savas grēku nožēlošanas tiešu rezultātu viņš pieredzēja tādu laimi caur Kristus Grēku Izpiršanas spēku, ka, viņa vārdiem: „... nevar būt nekā tik skaudra un salda, kāds bija mans prieks” (Almas 36:21). Tāda būs arī jūsu pieredze, ja jūs meklēsiet To Kungu caur grēku nožēlošanu.

Katram no mums nepieciešams nožēlot grēkus lielākā vai mazākā mērā. Nožēlot grēkus nozīmē savā dzīvē veikt reālas izmaiņas, kuras Glābējs vēlas, lai jūs veiktu, lai jūs būtu laimīgi. Grēku nožēlošana ir spēcīgs evaņģēlija princips — kad jūsu ticība Glābējam rada personīgas izmaiņas, tas jūs, kā paziņo Helamans: „Atved [jūs] pie Pestītāja, lai glābtu [jūsu] dvēseles” (Helamana 5:11). Tiecoties pēc šīm izmaiņām, atcerieties, ka mūsu mīlošajam Glābējam, kā paziņo Alma, ir „... visa vara izglābt katru cilvēku, kas tic Viņa Vārdam un nes grēku nožēlošanai atbilstošu augli” (Almas 12:15). Tā ir spēcīga, atbrīvojoša, cerības pildīta doktrīna!

Pravietis Džozefs Smits mācījās no savas pieredzes, ka Tas Kungs sagaida, lai mēs izvairītos no ciešanām, dzīvojot pēc evaņģēlija, un vēlas, lai mēs saprastu, ka mēs varam nožēlot grēkus. Kad viņš pazaudēja 116 Mormona Grāmatas tulkojuma manuskripta, padodoties cilvēka pierunāšanai, Džozefs bija nelaimīgs. Tas Kungs viņam teica: „... tev bija jābūt uzticīgam; un [Dievs] būtu izstiepis Savu roku un aizsargājis tevi pret visām pretinieka ugunīgajām bultām, un Viņš būtu bijis kopā ar tevi katrā grūtību reizē” (M&D 3:8). Tas attiecas uz katru no jums, jaunie vīrieši — esiet uzticīgi, un jūs būsiet atbalstīti ar Tā Kunga roku. Pravietim toreiz atgādināja, ka — tāpat kā katrs no mums — viņš saņems piedošanu, ja nožēlos grēkus. Iedomājaties, kādu prieku viņš izjuta, kad Tas Kungs

paziņoja: „Bet atceries, ka Dievs ir žēlsirdīgs; tādēļ nožēlo to, ko tu esi darījis, kas ir pretrunā ar to pavēli, ko Es tev devu, un tu joprojām esi izraudzīts ...” (M&D 3:10).

Mans aicinājums katram no jums šovakar ir dzīvot pēc evaņģēlija, lai būtu patiesi laimīgi, izvairīties no ļaunuma un nelaimes, ko tas nes, un, ja tu esi kļuvis iesaistīts kādā ļaunā vai netīrā lietā, veic izmaiņas, ko Tas Kungs vēlas tavai paša laimei, — un es liecinu, ka Viņš ļaus tev gūt panākumus caur Viņa nepārspējamo spēku.

Pieņemot šo aicinājumu, jūs pļausit paliekošu laimi un celsit savas dzīves pamatu uz mūsu Pestītāja klints, tā ka, kā mācīja Helamans, kad velns sūtīs savus stipros vējus un pasaules vētra gāzīsies uz jums, ļaunajam nebūs „spēka jūs ievilkt tai ciešanu un bezgalīgo bēdu bezdibenī, tādēļ ka jūs esat cēluši uz klints, kas ir drošs pamats, *pamats, uz kura cilvēki, ja tie ir cēluši, vairs nevar krist*” (Helamana 5:12; pievienots slīpraksts). Par To Kungu Jēzu Kristu es sniedzu savu kvēlo liecību — Viņš ir Klints, drošs pamats laimei un dziedināšanai. Viņš dzīvo, esot ar visu varu debesīs un virs zemes, zina jūsu vārdu, un Viņš jūs mīl. Tā Kunga, Jēzus Kristus, svētajā Vārdā, āmen.